

Asia C-120/19

**Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 98 artiklan 1 kohdan mukainen
ennakkoratkaisupyynnön tiivistelmä****Jättämispäivä:**

15.2.2019

Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin:

Raad van State (Alankomaat)

Ennakkoratkaisupyyntöpäätöksen tekemispäivä:

30.1.2019

Kantaja:

X

Vastaaja:College van burgemeester en wethouders van Purmerend**Pääasian menettelyn kohde**

Kantaja (X) hakee muutosta college van burgemeester en wethouders van Purmerendin (Purmerendin kunnanjohtajan ja apulaiskunnanjohtajien neuvosto, jäljempänä college) 18.1.2016 tekemään päätökseen, jossa nestekaasua myyvälle huoltoasemalla asetettiin kaksi turvallisuutta koskevaa lisävaatimusta. Näiden vaatimusten mukaan polttoaineen toimittajien säiliöajoneuvoissa, joilla nestekaasu tuodaan huoltoasemalle, on oltava parannettu (turvallisempi) täyttöletku ja kuumuudenkestävä suojavaippa.

Ennakkoratkaisupyynnön kohde ja oikeudellinen perusta

Ensimmäisessä ennakkoratkaisukysymyksessä on kyse siitä, onko lupavaatimus, jonka mukaan nestekaasuasemille saadaan tuoda nestekaasua vain säiliöajoneuvoilla, joissa on kuumuudenkestävä suojavaippa, vaarallisten aineiden sisämaankuljetuksista 24.9.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/68/EY 5 artiklan 1 kohdan vastainen. Toinen ennakkoratkaisukysymys koskee sitä, voiko kansallinen tuomioistuin lähtökohtaisesti olettaa, että kyseisen kaltainen lupavaatimus on lainmukainen, ellei se ilmeisen selvästi ole ylemmätasoisien oikeussääntöjen, kuten unionin

oikeuden, vastainen. Tämä kysymys liittyy kansallisen menettelyllisen autonomian, oikeusvarmuuden ja unionin oikeuden tehokkuuden periaatteisiin.

SEUT 267 artiklan perusteella tehty pyyntö.

Ennakkoratkaisukysymykset

Kysymys 1A:

Onko vaarallisten aineiden sisämaankuljetuksista 24.9.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/68/EY (EUVL 2008, L 260) 5 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että se on esteenä nestekaasuasemaa koskevaan lupaan sisältyvälle lupavaatimukselle, jonka mukaan kyseiselle yksittäiselle nestekaasuasemalle saadaan tuoda nestekaasua vain säiliöajoneuvoilla, joissa on kuumuudenkestävä suojavaippa, kun tätä velvoitetta ei aseteta suoraan yhdelle tai useammalle nestekaasusäiliöajoneuvojen alalla toimivalle yritykselle?

Kysymys 1B:

Onko vastattaessa ensimmäiseen kysymykseen merkitystä sillä, että kyseinen jäsenvaltio on tehnyt nestekaasualalla toimivia markkinaosapuolia, kuten nestekaasuasemien pitäjiä sekä nestekaasun tuottajia, myyjiä ja kuljettajia, edustavien järjestöjen kanssa nestekaasusäiliöajoneuvojen kuumuudenkestävää suojavaippaa koskevan turvallisuussopimuksen (Safety Deal hittewerende bekleding op LPG-autogastankwagens), jossa sopimuspuolet sitoutuvat kuumuudenkestävän suojavaipan käyttöön, ja että kyseinen jäsenvaltio on tähän liittyen antanut päätöksissä, joilla on seurauksia onnettomuuden vaikutuksiin, noudatettavia nestekaasuasemien ulkoiseen turvallisuuteen liittyviä vaikutusetäisyyksiä koskevan yleiskirjeen (Circulaire effectafstanden externe veiligheid LPG-tankstations voor besluiten met gevolgen voor de effecten van een ongeval), jossa on vahvistettu täydentävät riskienhallintatoimet, joiden yhteydessä lähtökohtaisesti oletetaan, että nestekaasu tuodaan nestekaasuasemille säiliöajoneuvoilla, joissa on kuumuudenkestävä suojavaippa?

Kysymys 2A:

Kun kansallinen tuomioistuin arvioi sellaisen täytäntöönpanopäätöksen lainmukaisuutta, jolla pyritään varmistamaan unionin oikeuden vastaisen lupavaatimuksen, jota ei voida enää oikeudellisesti riitauttaa, noudattaminen,

– onko unionin oikeuden, erityisesti kansallista menettelyllistä autonomiaa koskevan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön, nojalla sallittua, että kansallinen tuomioistuin lähtökohtaisesti olettaa kyseisen kaltaisen lupavaatimuksen lainmukaiseksi, ellei se ilmeisen selvästi ole ylemmätasoisien oikeussäntöjen, kuten unionin oikeuden, vastainen? Jos näin on, asetetaanko unionin oikeudessa tälle poikkeukselle (täydentäviä) edellytyksiä?

– vai seuraako unionin oikeudesta, kun huomioon otetaan myös tuomiot Ciola (asia C-224/97, ECLI:EU:C:1999:212) ja Man Sugar (asia C-274/04, ECLI:EU:C:2006:233), että kansallisen tuomioistuimen on jätettävä sen kaltainen lupavaatimus unionin oikeuden vastaisena soveltamatta?

Kysymys 2B:

Onko vastattaessa kysymykseen 2A merkitystä sillä, onko täytäntöönpanopäätöksessä kyse korjaavasta seuraamuksesta (remedy) vai rangaistusseuraamuksesta (criminal charge)?

Unionin oikeussäännöt, joihin on viitattu

Eurooppalainen sopimus vaarallisten tavaroiden kansainvälisistä tiekuljetuksista (ADR): liitteessä A olevan 1 osan 1.2 luvun 1.2.1 kohta

Vaarallisten aineiden sisämaankuljetuksista 24.9.2008 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/68/EY (EUVL 2008, L 260, 30.9.2008, s. 13): 5 ja 22 perustelukappale, 5 artiklan 1 kohta

Vaarallisista aineista aiheutuvien suuronnettomuusvaarojen torjunnasta sekä neuvoston direktiivin 96/82/EY muuttamisesta ja myöhemmästä kumoamisesta 4.7.2012 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/18/EU (EUVL 2012, L 197, s. 1): 1, 2 ja 18 perustelukappale, 13 artikla

SEUT 34, SEUT 36, SEUT 71 ja SEUT 114 artikla

Kansalliset oikeussäännöt, joihin on viitattu

Yleinen hallintolaki (Algemene wet bestuursrecht, jäljempänä Awb): 8:69a §

Laitosten ulkoisesta turvallisuudesta annettu päätös (Besluit externe veiligheid inrichtingen): 1 ja 2 §, 4 §:n 1 ja 3 momentti, 6 §:n 1 momentti

Laitosten ulkoisesta turvallisuudesta annettu asetus (Regeling externe veiligheid inrichtingen): 2 § ja liitteessä 1 oleva taulukko 1

Nestekaasusäiliöajoneuvojen kuumuudenkestävää suojavaippaa koskeva turvallisuussopimus (Safety Deal hittewerende bekleding op LPG-tankwagens) (Staatscourant 2016, nro 31448)

Tiivistelmä pääasian tosiseikoista ja menettelystä

- 1 X asuu lähellä huoltoasemaa, jolla myydään myös nestekaasua. Lupa nestekaasun myynnille myönnettiin 8.11.1977 tehdyllä päätöksellä.

- 2 College myönsi 30.3.1998 ympäristöhoitolain (Wet milieubeheer) nojalla toimiluvan kyseiselle laitokselle. Tätä lupaa on sittemmin muutettu useaan otteeseen.
- 3 Koska X katsoi, että nestekaasun myymistä asuntojen lähellä ei turvallisuussyistä (palo- ja räjähdysvaaran vuoksi) voida hyväksyä, hän esitti collegelle 5.5.2015 hakemuksen, jossa vaadittiin kyseiselle huoltoasemalle myönnetyn ympäristöluvan peruuttamista, siltä osin kuin luvassa sallittiin nestekaasun myyminen huoltoasemalla. College hylkäsi tämän hakemuksen.
- 4 Sen jälkeen college asetti 18.1.2016 tekemällään päätöksellä kaksi lisävaatimusta tavalle, jolla nestekaasu toimitetaan kyseiselle huoltoasemalle. Näiden vaatimusten mukaan säiliöajoneuvoissa, joilla nestekaasu toimitetaan huoltoasemalle, on oltava kuumuudenkestävä suojavaippa ja parannettu täyttöletku.
- 5 X valitti päätöksestä 18.1.2016 rechtbank Noord-Hollandiin (Pohjois-Hollandin alioikeus). Rechtbank katsoi 8.6.2017 antamassaan ratkaisussa valituksen perusteettomaksi.
- 6 X valitti tästä ratkaisusta Raad van Stateen.

Pääasian asianosaisten keskeiset perustelut

- 7 X väittää, että parannettua täyttöletkua ja kuumuudenkestävää suojavaippaa koskevat lisävaatimuksia ei voida panna täytäntöön, koska ne ovat direktiivin 2008/68/EY 5 artiklan 1 kohdan ja/tai SEUT 34 artiklan vastaisia.
- 8 Ensisijaisesti hän väittää, että ympäristölupaan sisältyvät lisävaatimukset ovat direktiivin 2008/68/EY 5 artiklan 1 kohdan vastaisia. Kyseisen säännöksen mukaan jäsenvaltiot voivat kuljetusturvallisuuteen liittyvistä syistä soveltaa vaarallisten aineiden kansallisiin kuljetuksiin tiukempia säännöksiä, ei kuitenkaan rakennetta koskevia vaatimuksia. Lisävaatimukset ovat siten direktiivin 2008/68/EY 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja (kiellettyjä) rakennetta koskevia vaatimuksia.
- 9 Toissijaisesti hän väittää, että 18.1.2016 tehty päätös, siltä osin kuin se ei ole jo direktiivin 2008/68/EY vastainen, on SEUT 34 artiklan vastainen. X:n mukaan kaksi lisävaatimusta muodostavat SEUT-sopimuksen 34 artiklan vastaisen tavaroiden vapaan liikkuvuuden rajoituksen, jota ei voida oikeuttaa SEUT 36 artiklassa ilmoitetuilla perusteilla eikä unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä tunnustetuilla yleistä etua koskevilla pakottavilla syillä.
- 10 Sen johdosta lisävaatimuksia ei voida panna täytäntöön ja ennakkoratkaisua pyytävän tuomioistuimen on kumottava ne.

- 11 College väittää ensisijaisesti, että ympäristölupaan sisältyvät lisävaatimukset eivät ole direktiivin 2008/68/EY 5 artiklan 1 kohdan vastaisia.
- 12 Collegen mukaan parannettua täyttöletkua koskeva vaatimus ei voi olla ”rakennetta koskeva vaatimus”, koska kyseinen vaatimus ei kohdistu rakenteeseen. Kuumuudenkestävän suojavaipan osalta college esittää, että kyseistä vaatimusta ei voida pitää direktiivin 2008/68/EY 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna ”rakennetta koskevana vaatimuksena”, koska siinä asetetaan nestekaasun purkamisen yhteydessä noudatettava velvoite yksittäiselle huoltoasemayrittäjälle eikä nestekaasun kuljettamiseen käytettävälle ajoneuvolle (sen omistajalle tai sitä käyttävälle yrittäjälle). College väittää myös, että kyseessä oleva lupavaatimus ei ole yleinen (sitova) määräys, tai ainakin että kyseinen vaatimus – tai kyseinen rajoittava toimenpide – koskee vain yhtä tiettyä nestekaasuasemaa ja sen kohteena on vain tämän luvan haltija. Collegen mukaan direktiivin 2008/68/EY 5 artiklan 1 kohtaan sisältyvä kielto ei koske sen kaltaista yksittäistapausta.

Tiivistelmä ennakkoratkaisupyynnön perusteista

Ensimmäinen ennakkoratkaisukysymys

- 13 Parannetun täyttöletkun osalta ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin katsoo, että kyseinen vaatimus ei ole direktiivin 2008/68/EY eikä sisämarkkinoiden sääntöjen vastainen. Tuomioistuimen mukaan mainittu vaatimus voidaan siten pysyttää.
- 14 Kuumuudenkestävän suojavaipan osalta ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin toteaa, että kyseinen vaatimus on luonteeltaan rakennetta koskeva, joten esiin nousee kysymys, onko se direktiivin 2008/68/EY 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu kielletty rakennetta koskeva vaatimus.
- 15 Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin haluaa ensimmäiseksi olennaisesti selvittää, estääkö toimenpide, jolla sinänsä olisi vain vähäisiä, mahdollisesti jopa mitättömiä, vaikutuksia niille tavoitteille, joihin rakenteita koskevien vaatimusten yhdenmukaistamisella pyritään, direktiivin 2008/68/EY tehokkaan vaikutuksen (kysymys 1A).
- 16 Aluksi ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin huomauttaa, että lupavaatimuksella, jonka mukaan nestekaasua saadaan toimittaa vain kuumuudenkestävällä suojavaipalla varustetuilla nestekaasusäiliöajoneuvoilla, ei ole kyseisen lupavaatimuksen alaisen nestekaasuaseman kannalta olennaisesti erilaista vaikutusta kuin vaatimuksella, jossa asetetaan nestekaasusäiliöajoneuvoa tai säiliötä suoraan koskeva velvoite. Sellainen vaatimus loukkaisikin tavoitteena olevaa nestekaasusäiliöajoneuvojen tai -säiliöiden rakennetta koskevien sääntöjen yhdenmukaistamista.
- 17 Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin muistuttaa lisäksi unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä, jonka mukaan se, että toimenpidettä ei ole määrätty yleisesti

sitovalla säännöksellä, ei estä sen mahdollista toteamista kielletyksi rajoitukseksi (ks. tuomiot 24.11.1982, komissio v. Irlanti, 249/81, EU:C:1982:402, 27 ja 28 kohta, sekä 17.4.2007, AGM-COS.MET, C-470/03, EU:C:2007:213, 59, 60 ja 65 kohta). Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin pohtii kysymystä, onko tavaroiden vapaata liikkuvuutta koskeva unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntö sovellettavissa analogisesti nyt esillä olevan kaltaiseen tapaukseen, jossa kyse on direktiivin 2008/68/EY 5 artiklan 1 kohdan tulkinnasta. Tuomioistuin huomauttaa, että kyseinen direktiivi vahvistettiin EY:n perustamissopimuksen 71 artiklan (josta on tullut SEUT 91 artikla) nojalla eikä sisämarkkinoiden toimintaa koskevan SEUT 114 artiklan (tai sen edeltäjien) perusteella. Tuomioistuimen mukaan ei ole varmaa, onko direktiivin 2008/68/EY 5 artiklan 1 kohdan ilmaisua ”vaatimus” tulkittava yhtä laajasti kuin ilmaisua ”rajoitus” tavaroiden vapaata liikkuvuutta koskevassa oikeuskäytännössä ja sisämarkkinoita koskevissa direktiiveissä.

- 18 Toiseksi ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin haluaa selvittää, onko vastattaessa kyseiseen kysymykseen merkitystä sillä, että vuonna 2016 tehtiin nestekaasusäiliöajoneuvojen kuumuudenkestävää suojavaippaa koskeva turvallisuussopimus (jäljempänä turvallisuussopimus) ja annettiin päätöksissä, joilla on seurauksia onnettomuuden vaikutuksiin, noudatettavia nestekaasuasemien ulkoiseen turvallisuuteen liittyviä vaikutusetäisyyksiä koskeva yleiskirje (jäljempänä yleiskirje) (kysymys 1B).
- 19 Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin tarkentaa, että turvallisuussopimus on (hallintoelimenä ja valtion edustajana toimivan) staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu (infrastruktuuri- ja ympäristöasioiden valtiosihteeri) ja Vereniging Vloeibaar Gasin (Alankomaiden nestekaasualalla toimivien yritysten järjestö) välinen sopimus. Turvallisuussopimuksessa sovittiin muun muassa, että toimittaessaan nestekaasua huoltoasemille Vereniging Vloeibaar Gasin jäsenet käyttävät säiliöajoneuvoja, joissa on kuumuudenkestävä suojavaippa. Yleiskirje sisältää täydentävät riskienhallintatoimet, joiden yhteydessä oletetaan lähtökohtaisesti, että nestekaasu tuodaan nestekaasuasemille säiliöajoneuvoilla, joissa on kuumuudenkestävä suojavaippa.
- 20 Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin huomauttaa, että syynä siihen, miksi kuumuudenkestävää suojavaippaa ei ole määrätty kansallisella tasolla pakolliseksi yleisesti sitovalla säännöksellä, liittyy juuri mahdollisuuteen, että sen kaltainen vaatimus on direktiivin 2008/68/EY 5 artiklan 1 kohdan vastainen. Jotta turvallisuus nestekaasuasemien lähistöllä voitaisiin taata mahdollisimman hyvin, sovittiin sen sijaan asianomaisten markkinaosapuolten kanssa, että nestekaasu tuodaan nestekaasuasemille säiliöajoneuvoilla, joissa on kuumuudenkestävä suojavaippa.

Toinen ennakkoratkaisukysymys

- 21 Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin huomauttaa, että jos ensimmäiseen ennakkoratkaisukysymykseen vastataan myöntävästi, tämä ei Alankomaiden oikeuden mukaan sinänsä vielä johda kuumuudenkestävää suojavaippaa koskevan

lupavaatimuksen kumoamiseen. Tämä seuraa Awb:n 8:69a §:stä, joka sisältää ”suhteellisuusvaatimuksen” ja jonka mukaan ”[h]allintotuomioistuin ei kumoa päätöstä sillä perusteella, että se on kirjoitetun tai kirjoittamattoman oikeussäännön taikka yleisen oikeusperiaatteen vastainen, jos kyseisen säännön tai periaatteen tarkoituksena ei selvästikään ole siihen vetoavan tahon intressien suojaaminen”. Ennakkoratkaisua pyytävän tuomioistuimen mukaan kyseinen vaatimus on esteenä X:n valituksen hyväksymiselle. Direktiivin 2008/68/EY 5 artiklan 1 kohdan tarkoituksena ei nimittäin ole sen intressin suojaaminen, jota X tässä menettelyssä ajaa – nimittäin hänen turvallisuutensa – vaan yhteisten kuljetusmarkkinoiden asianmukaisen toiminnan varmistaminen.

- 22 Ennakkoratkaisua pyytävän tuomioistuimen mukaan tämä ei muuta sitä seikkaa, että college ei saa sisällyttää lupaan vaatimuksia, joita ei voida panna täytäntöön, ja että X:llä, joka asuu lähellä huoltoasemaa, on lupavaatimusten täytäntöönpantavuutta koskeva intressi. Lupavaatimus, jota ei voida enää oikeudellisesti riitauttaa, voidaan Alankomaiden oikeuden mukaan lähtökohtaisesti panna täytäntöön, paitsi jos on ilmeisen selvää – eli ilman, että asiaa on tutkittava tarkemmin, tai niin, että suppea tutkimus riittää – että kyseistä lupavaatimusta ei olisi saatu asettaa (niin sanottu ”ilmeisyysperuste”).
- 23 Edellä esitetyn valossa ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin haluaa selvittää, onko unionin oikeuden, erityisesti kansallista menettelyllistä autonomiaa koskevan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön, nojalla sallittua, että kansallinen tuomioistuin lähtökohtaisesti olettaa kyseisen kaltaisen lupavaatimuksen lainmukaiseksi, ellei se ilmeisen selvästi ole ylemmätasoisien oikeussääntöjen, kuten unionin oikeuden, vastainen, ja jos näin on, asetetaanko unionin oikeudessa (täydentäviä) edellytyksiä kyseiselle poikkeukselle (kysymys 2A, ensimmäinen luetelmakohta).
- 24 Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin korostaa tässä yhteydessä, että vain poikkeuksellisesti katsotaan, että lupavaatimusta, jota ei enää voida oikeudellisesti riitauttaa, ei voida panna täytäntöön, koska sitä ei ilmeisen selvästi olisi saatu asettaa. Ennakkoratkaisua pyytävän tuomioistuimen mukaan on kuvaavaa, ettei se itse ole vielä kertaakaan antanut ratkaisua, jossa sen kaltainen poikkeus olisi hyväksytty. Tuomioistuin viittaa tässä yhteydessä oikeusvarmuuden painavaan merkitykseen. Ennakkoratkaisua pyytävän tuomioistuimen mukaan myös unionin tuomioistuin on tunnustanut päätöksiä, joita ei voida enää oikeudellisesti riitauttaa, koskevan oikeusvarmuuden tärkeyden (ks. esimerkiksi tuomio 13.1.2004, Kühne & Heitz, C-453/00, EU:C:2004:17).
- 25 Ennakkoratkaisua pyytävän tuomioistuimen mukaan on kuitenkin myös mahdollista, kun otetaan huomioon tuomio 29.4.1999, Ciola (C-224/97, EU:C:1999:212) ja tuomio 6.4.2006, ED & F Man Sugar (C-274/04, EU:C:2006:233), että unionin oikeudesta seuraa, että kansallisen tuomioistuimen on jätettävä tarkasteltavana oleva lupavaatimus soveltamatta, koska se on unionin oikeuden vastainen (kysymys 2A, toinen luetelmakohta).

- 26 Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin huomauttaa erityisesti, että vaikka oikeusvarmuutta on pidettävä erittäin tärkeänä, unionin oikeuden tehokkuus voi kuitenkin kärsiä, jos ilmeisen selvästi unionin oikeuden vastaiset lupavaatimukset pannaan täytäntöön, koska niitä ei voida enää oikeudellisesti riitauttaa. Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin toteaa tässä yhteydessä unionin tuomioistuimen katsoneen, että voi olla olemassa syitä jättää päätöksestä johtuva velvoite unionin oikeuden vastaisena soveltamatta arvioitaessa seuraamuspäätöstä (tuomiot 29.4.1999, C-224/97, Ciola, ECLI:EU:C:1999:212 ja 6.4.2004, C-274/04, Man Sugar, ECLI:EU:C:2006:233). Ennakkoratkaisua pyytävän tuomioistuimen mukaan kyseisestä oikeuskäytännöstä näyttää seuraavan, että lupavaatimuksen lainmukaisuus voidaan tutkia kaikilta osin täytäntöönpanopäätöstä koskevan valituksen puitteissa, tai ainakin, että kyseiset tuomiot eivät tue riittävästi näkemystä, jonka mukaan lupavaatimuksen, jota ei voida enää oikeudellisesti riitauttaa, voidaan lähtökohtaisesti olettaa olevan täytäntöönpanokelpoinen.
- 27 Lisäksi ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin huomauttaa, että asiassa on mahdollisesti merkityksellistä, että edellisessä kohdassa mainituissa asioissa kyse oli rangaistuksen luonteisista seuraamuspäätöksistä. Unionin tuomioistuin ei kuitenkaan maininnut sitä nimenomaisesti merkityksellisenä seikkana. Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin katsoo siten, että edellä mainituista tuomioista ei voida päätellä, miten sellaisen (korjaavan) täytäntöönpanopäätöksen soveltamatta jättäminen, jonka peruste on aikaisemmassa hallintotoimenpiteessä, jota ei voida enää oikeudellisesti riitauttaa, niveltyy oikeusvarmuuteen.
- 28 Tuomioistuin haluaa myös selvittää, onko merkitystä sillä, onko täytäntöönpanopäätöksessä kyse korjaavasta seuraamuksesta (remedy) vai rangaistusseuraamuksesta (criminal charge) (kysymys 2B).